

Č. j./Sp. zn./Typ
2103/2020-160-SPR/12
2103/2020-160-SPR

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, odbor agend řidičů, jako odvolací správní orgán podle § 118 odst. 3 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 500/2004 Sb.“),

I. m ě n í

rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), **č. j.: MHMP 1686884/2023/StM**, sp. zn.: S-MHMP 1991848/2019/StM, **ze dne 14. 8. 2023**, a to ve výrokové části tak, že:

původní znění: *„...po projednání věci v ústním jednání podle ust. § 80 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a společném řízení o nich (dále také „zákona o odpovědnosti za přestupky“) a v nepřítomnosti obviněného z přestupků podle ust. § 80 odst. 1 tohoto zákona, ve společném řízení podle ust. § 88 odst. 1 téhož zákona, ...“*,

mění na: *„...po projednání věci na ústním jednání podle ust. § 80 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále také „zákona o odpovědnosti za přestupky“), ve společném řízení podle ust. § 88 odst. 1 téhož zákona, ...“*,

původní znění: *„...se neřídil svislou zákazovou dopravní značkou C4a „Příkázaný směr objíždění vpravo“, ...“*,

mění na: *„...se neřídil dopravním zařízením č. Z 4e „Směrovací deska se šipkou doprava“, ...“*,

původní znění: *„...s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu.“*,

mění na: *„...s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“*,

a vypouští větu: „Dále bylo správním orgánem zjištěno, že obviněný se stejného dne kolem 15:28 hodin dopustit přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu.“,

II.

a podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb. uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve zbytku

p o t v r z u j e.

Předmětné odvolání podal pan [REDAKCE] (dále jen „odvolatel“), proti výše uvedenému rozhodnutí, kterým jej správní orgán I. stupně ve společném řízení shledal vinným z porušení § 4 písm. c), § 12 odst. 5, § 13 odst. 1 a odst. 2 a § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zák. č. 361/2000 Sb.“). Za naplnění skutkových podstat přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 a písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. byla odvolateli podle § 125c odst. 5 písm. e) a odst. 6 písm. c) bod 1 téhož zákona uložena pokuta ve výši 7 500 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 měsíců. Současně byla odvolateli podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zák. č. 250/2016 Sb.“), ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í

Odvolací správní orgán při svém rozhodování vycházel ze spisové dokumentace správního orgánu I. stupně, sp. zn.: S-MHMP 1991848/2019/StM, a z obsahu odvolání odvolatele. Úvodem odvolací správní orgán prověřil, zda je v daném případě příslušným správním orgánem k řízení o odvolání a zda bylo odvolání podáno včas a oprávněnou osobou. Všechny tyto podmínky byly splněny.

Odvolací správní orgán ve svém dřívějším rozhodnutí, č. j. 2103/2020-160-SPR/8, ze dne 20. 4. 2023, kterým ve výroku I. zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, č. j. MHMP 932043/2020/StM, ze dne 17. 6. 2020, v části týkající se přestupku ze dne 27. 7. 2019, a řízení o tomto přestupku z důvodu uvedeném v § 86 odst. 1 písm. c) zák. č. 250/2016 Sb. zastavil, a kterým ve výroku II. zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, č. j. MHMP 932043/2020/StM, ze dne 17. 6. 2020, v části týkající se přestupku ze dne 16. 2. 2020, a věc mu vrátil k novému projednání, uvedl následující.

Přezkoumáním příslušné spisové dokumentace bylo zjištěno, že dne 27. 7. 2019 kolem 09.40 hodin odvolatel řídil vozidlo tov. zn. Audi, reg. zn. [REDAKCE], na Praze 5, v ulici Strakonická, ve směru jízdy k Barrandovskému mostu, kde byl před křižovatkou s ulicí Nádražní zastaven hlídkou Policie České republiky, přičemž jako řidič u sebe neměl řidičský průkaz. Tím vzniklo podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., a to z důvodu porušení § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona.

Dále bylo zjištěno, že dne 16. 2. 2020 kolem 16.35 hodin odvolatel řídil vozidlo tov. zn. Audi, reg. zn. [REDAKCE], na Praze 5, v ulici Radlická, ve směru jízdy do centra, a to po tramvajovém pásu, poté podél nástupního ostrůvku vlevo, přičemž nerespektoval dopravní zařízení č. Z 4e „Směrovací deska se šípkou doprava“. Tím vzniklo podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., a to z důvodu porušení § 13 odst. 1 a odst. 2 a § 4 písm. c) téhož zákona. Odvolatel se následně u přechodu pro chodce na ulici Radlická v blízkosti domu č. p. 861 neřídil světelnými signály a nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj!“, který svítil pro jeho směr jízdy, a nezastavil vozidlo před vodorovnou dopravní značkou č. V 5 „Příčná čára souvislá“. Tím vzniklo podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5

zák. č. 361/2000 Sb., a to z důvodu porušení § 4 písm. c) a § 70 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Odvolatel dále při odbočování z ulice Radlická, směrem k ulici Dobříšská, z centra, nedal znamení o změně směru jízdy, a poté pokračoval v jízdě po ulici Dobříšská směrem k ulici Strakonická, přes Barrandovský most po Jižní spojce, směr Krč, kde v době od 16.53 hodin do 16.56 hodin svou agresivní jízdou z pruhu do pruhu bez opakovaného dání znamení o změně směru jízdy ohrožoval a omezoval v jízdě ostatní řidiče motorových vozidel. Tím vzniklo podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., a to z důvodu porušení § 12 odst. 5 téhož zákona.

Uvedené skutečnosti jsou doloženy oznámeními o přestupcích, úředními záznamy, videodokumentací a výpisem z evidenční karty řidiče.

Přestupek ze dne 27. 7. 2019 byl správnímu orgánu I. stupně oznámen dne 8. 10. 2019. Na základě této skutečnosti správní orgán I. stupně dne 18. 2. 2020 vydal příkaz o uložení pokuty, č. j. MHMP 291428/2020/StM, z téhož dne, kterým shledal odvolatele vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč. Písemnost byla odvolateli doručena do datové schránky dne 28. 2. 2020.

Na příkazu správní orgán I. stupně vyznačil doložku právní moci, která však byla později v důsledku podání včasného a řádného odporu zneplatněna, o čemž byl odvolatel vyznačen. Správní orgán I. stupně předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 26. 5. 2020, ke kterému se dostavil. Při ústním jednání bylo rozšířeno obvinění odvolatele o přestupky spáchané dne 16. 2. 2020. Odvolatel do protokolu uvedl, že sdělení obvinění k přestupku ze dne 27. 7. 2019 je zmatečné, přičemž se vyjádří ke všem přestupkům písemně. Dále se již odmítl vyjádřit.

Správní orgán I. stupně mu stanovil lhůtu k vyjádření do dne 3. 6. 2020. Jelikož se odvolatel nijak ve stanovené lhůtě nevyjádřil, vydal správní orgán I. stupně dne 17. 6. 2020 rozhodnutí, č. j. MHMP 932043/2020/StM, z téhož dne, ve kterém shledal odvolatele vinným z výše uvedených přestupků a uložil mu pokutu ve výši 3 000 Kč. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno do datové schránky dne 18. 6. 2020.

Proti tomuto rozhodnutí bylo podáno dne 3. 7. 2020 blanketní odvolání z e-mailové adresy [redacted], které obsahovalo odvolání, jež učinil [redacted] jménem odvolatele. Shodné podání bylo učiněno i prostřednictvím datové schránky právnické osoby [redacted], avšak ani jedno podání neobsahovalo plnou moc, a proto správní orgán I. stupně vyzval osobu [redacted] i odvolatele k jejímu doložení. Na uvedenou výzvu bylo reagováno pouze zasláním shodného podání z e-mailové adresy [redacted].

Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zák. č. 500/2004 Sb., předal spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Byť bylo podané odvolání učiněno prostřednictvím e-mailu či nepřislušné datové schránky, vždy obsahovalo zaručený elektronický podpis odvolatele, a proto bylo vyhodnoceno jako přípustné.

Odvolací správní orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí a spisové dokumentace vydal dne 10. 9. 2020 rozhodnutí, č. j. 2103/2020-160-SPR/3, ze dne 9. 9. 2020, kterým zamítnul odvolání odvolatele a napadené rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 9. 2020. V souvislosti s tímto odvolací správní orgán poznamenává, že spisová dokumentace neobsahuje žádnou plnou moc k zastupování osobou [redacted], která nebyla ani na základě výzvy správního orgánu I. stupně doplněna ve stanovené lhůtě, a proto bylo rozhodnutí ze dne 9. 9. 2020 doručováno pouze odvolateli [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), č. j. 1 As 373/2019-22, ze dne 28. 11. 2019: „Podle § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. Zmocnění k zastoupení je tedy dle zákona možné prokázat plnou mocí udělenou buďto písemně, nebo ústně do protokolu. Stěžovatel podal dne 12. 4. 2018 odpor proti příkazu, kterým byl uznán vinným ze shora uvedeného přestupku. K odporu nepřiložil plnou

moc, nicméně správnímu orgánu sdělil: „Pro další řízení jsem si zvolil coby svého zástupce advokáta [REDAKCE], zapsaného v matrice ČAK pod č.: [REDAKCE].“ Žalovaný poté postupoval v souladu s citovaným ustanovením zákona a za účelem prokázání zastoupení vyzval stěžovatele k doložení písemné plné moci. Nespokojil se s informativním sdělením o tom, jakého zástupce si stěžovatel zvolil. Plná moc samotná je jednostranným právním úkonem, který má písemnou nebo protokolární formu a kterým zmocnitel vůči správnímu orgánu či soudu osvědčuje existenci a rozsah zmocněncova oprávnění za něj jednat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 7 Azs 4/2011 - 55). V daném případě však stěžovatel nedoložil k prokázání svého zastoupení písemnou plnou moc, ale správní orgán toliko informoval o tom, že je zastoupen. Správní orgán proto postupoval v souladu s § 33 odst. 1 správního řádu, pokud stěžovatele vyzval k doložení písemné plné moci.“].

Odvolatel vyhotovil dne 14. 11. 2020 žalobu proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu, načež Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem, č. j. 1 A 67/2020-41, ze dne 23. 2. 2023, zrušil vydané rozhodnutí odvolacího správního orgánu a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť závěr dotčených správních orgánů o porušení povinnosti odvolatele mít u sebe řidičský průkaz nemá oporu ve spisové dokumentaci. Rozsudek nabyl právní moci dne 4. 3. 2023.

Odvolací správní orgán po vrácení věci opětovně přezkoumal napadené rozhodnutí a spisovou dokumentaci, včetně doplněného odvolání, které odvolatel odvolacímu správnímu orgánu zaslal dne 5. 3. 2023. V něm odvolatel předně odkázal na rozhodnutí (konkrétně na kopii jeho prvních dvou stran) Městského úřadu Hořovice, odboru technického a dopravního (dále jen „městský úřad“), č. j. S-MUHO/758/2020TAD, ze dne 16. 9. 2020, kterým jej správní orgán I. stupně shledal vinným z porušení § 4 písm. b) zák. č. 361/2000 Sb., ke kterému došlo dne 16. 2. 2020 kolem 15.28 hodin. Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zák. č. 361/2000 Sb. byla odvolateli podle § 125c odst. 5 písm. f) a odst. 6 písm. c) bod 2 téhož zákona uložena pokuta ve výši 3 500 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 2 měsíců. Současně byla odvolateli podle § 95 odst. 1 zák. č. 250/2016 Sb. ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 10. 2020.

Dále namítal neprokázání skutečnosti, že by jízdou z pruhu do pruhu ohrožoval a omezoval v jízdě ostatní řidiče vozidel, resp. zejména upozornil na nedostatečné odůvodnění. Namítaná skutečnost nevyplývala ani z videozáznamu, přičemž ji dále analyzoval. Závěrem namítnul podjatost všech úředních osob Ministerstva dopravy.

Odvolací správní orgán po přezkoumání rozhodnutí a spisové dokumentace shledal, že správní orgán I. stupně nepostupoval v souladu se zákonem. Proto výrokem I. zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, č. j. MHMP 932043/2020/StM, ze dne 17. 6. 2020, v části týkající se přestupku ze dne 27. 7. 2019, a řízení o tomto přestupku zároveň zastavil, neboť důkazní prostředky založené ve spisu, tj. pouze úřední záznam, č. j. KRPA-271820-1/ČJ-2019-001206, ze dne 27. 7. 2019, a oznámení přestupku, č. j. KRPA-346385-5/PŘ-2019-001213, ze dne 3. 10. 2019, které obsahovaly toliko zprostředkující tvrzení policistů o odvolatelově vyjádření, a dále záznam o podání vysvětlení odvolatele ze dne 27. 7. 2019, který jako důkaz použít nelze, dílem neprokazovaly, a ani nemohly prokázat, porušení povinnosti mít u sebe řidičský průkaz, přičemž dílem byly nepoužitelné s ohledem na § 137 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb. S ohledem na specifikum dotčeného porušení povinnosti si odvolací správní orgán nedovedl představit další relevantní „zpětné“ dokazování za účelem posouzení viny odvolatele. Objektivně odvolacímu správnímu orgánu tedy nezbyvalo nic jiného než řízení o přestupku ze dne 27. 7. 2019 zastavit z důvodu uvedeného v § 86 odst. 1 písm. c) zák. č. 250/2016 Sb., tj. že spáchání skutku ze dne 27. 7. 2019, o němž se vede řízení, nebylo odvolateli prokázáno.

Ve výroku II. pak zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, č. j. MHMP 932043/2020/StM, ze dne 17. 6. 2020, v části týkající se přestupku ze dne 16. 2. 2020, a věc mu vrátil k novému

projednání, neboť ze strany správního orgánu I. stupně byla porušena zejména § 125c odst. 6 písm. c) bod 1 zák. č. 361/2000 Sb., § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. a § 37 zák. č. 250/2016 Sb. Odvolací správní orgán zavázal správní orgán I. stupně, aby po vrácení spisové dokumentace pokračoval v přestupkovém řízení v souladu se skutečnostmi uvedenými v rozhodnutí odvolacího správního orgánu, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo nepřezkoumatelné. Jinými slovy, správní orgán I. stupně měl v dalším řízení posoudit, jakých přestupků se odvolatel dopustil, a to včetně porušených povinností (muselo být mimo jiné z rozhodnutí zřejmé spojení slovního vymezení porušené povinnosti a spáchaného přestupku s vymezením paragrafovým), přičemž měl náležitě odůvodnit své rozhodnutí.

Správní orgán I. stupně si po vrácení věci vyžádal dotčené rozhodnutí městského úřadu, načež odvolateli umožnil seznámit se s podklady, resp. se k nim vyjádřit dne 15. 6. 2023 v sídle správního orgánu I. stupně. V nařízený den odvolatel prostřednictvím datové schránky sdělil, že se do sídla správního orgánu I. stupně v daný den dostavil, nicméně se mu oprávněnou úřední osobu nezávisle na jeho vůli nepodařilo zastihnout. V případě potřeby může předložit důkazy na podporu svého tvrzení. Požádal tedy o nové předvolání, resp. nařízení ústního jednání z důvodu nových důkazů, jež hodlá projednat.

Správní orgán I. stupně odvolateli opětovně umožnil seznámit se s podklady, resp. se k nim vyjádřit, a to dne 2. 8. 2023 v sídle správního orgánu I. stupně. Mezitím dne 17. 7. 2023 vydal usnesení, č. j. MHMP 1511373/2023/StM, z téhož dne, kterým návrh odvolatele o nařízení ústního jednání zamítnul, neboť to nebylo nutné k uplatnění jeho práv.

Následně správní orgán I. stupně vydal dne 14. 8. 2023 rozhodnutí, č. j. MHMP 1686884/2023/StM, z téhož dne, ve kterém shledal odvolatele vinným z výše uvedených přestupků a uložil mu pokutu ve výši 7 500 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 měsíců. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno do datové schránky dne 16. 8. 2023.

Proti tomuto rozhodnutí odvolatel podal dne 31. 8. 2023, tj. v zákonem stanovené lhůtě blanketní odvolání, které ani na základě výzvy správního orgánu I. stupně nedoplnil. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zák. č. 500/2004 Sb., předal spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu.

Odvolací správní orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí a spisové dokumentace neshledal vadu v postupu správního orgánu I. stupně, která by odůvodňovala zrušení vydaného rozhodnutí. Spisová dokumentace obsahuje důkazy, jež nebyly získány v rozporu se zákonem a jsou vhodné ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Jinými slovy, shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplývá, že se přestupky staly a že se jich dopustil právě odvolatel.

Jak již jednou mimo jiné uvedl městský soud i odvolací správní orgán, odvolatelova agresivní a bezohledná jízda je zřejmá z videozáznamu pořízeného policejním vozidlem, odvolatel klíčkuje mezi ostatními vozidly s cílem dostat se co nejrychleji vpřed, jedná rychle, předjíždí bez skrupulí a nenechává si dostatečný odstup od vozidel, která předjíždí. Ohrožení, ale i omezení ostatních účastníků provozu z videozáznamu jednoznačně vyplývá. Nutnost prudce se vyhýbat a náhle brzdit není nikterak nezbytná, ohrožení ani omezení ostatních řidičů nemusí takovýto následek vyvolat. Odvolací správní orgán dodává, že z onoho videozáznamu je i patrné nerespektování dopravního zařízení č. Z 4e „Směrovací deska se šipkou doprava“ u nástupního ostrůvku, jakož i odvolatelova neoprávněná jízda vlevo od onoho nástupního ostrůvku na tramvajovém pásu. Z Městského kamerového dohlížecího systému lze pak také vypožorovat i zcela evidentní nedání znamení o změně směru jízdy při nájezdu na ulici Dobříšská. Ono obecně, pakliže odvolací správní orgán vezme v potaz videozáznamy, jež jsou součástí spisové dokumentace, lze z nich vypožorovat veškerá porušení vytýkaná odvolateli, včetně nezastavení na signál s červeným světlem „Stůj!“, který svítil pro jeho směr jízdy, a nezastavení vozidla před vodorovnou dopravní značkou č. V 5 „Příčná čára souvislá“.

Odvolací správní orgán koriguje správní úvahu ohledně zavinění, resp. správní orgán I. stupně na straně osmé při sepisování napadeného rozhodnutí ve dvou vybraných odstavcích obdobně argumentuje při stanovení formy zavinění, přičemž závěrem v jednom odstavci hovoří, že odvolatel spáchal přestupky v úmyslu nepřímém, a v dalším odstavci, že odvolatel spáchal přestupky v nedbalosti nevědomé. Komparací oněch odstavců a dalších správních úvah uvedených v napadeném rozhodnutí (viz výroková část, odůvodnění správních trestů) je však zjevné, že správní orgán I. stupně hodnotil odvolatelovo zavinění jako úmysl nepřímý, přičemž odvolací správní orgán se s tímto závěrem ztotožňuje, tj. i dle odvolacího správního orgánu spáchal odvolatel přestupky v úmyslu nepřímém.

Odvolací správní orgán dále koriguje, resp. doplňuje odůvodnění správních trestů. Správní orgán I. stupně odvolateli za naplnění skutkových podstat přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 a písm. k) zák. č. 361/2000 Sb. uložil podle § 125c odst. 5 písm. e) a odst. 6 písm. c) bod 1 téhož zákona pokutu ve výši 7 500 Kč a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, na dobu 6 měsíců [srov. k (ne)porušení zásady zákazu reformationis in peius rozsudek NSS, č. j. 2 As 212/2022-28, ze dne 27. 4. 2023]. Podle § 125c odst. 5 písm. e) a odst. 6 písm. c) bod 1 zák. č. 361/2000 Sb. lze uložit pokutu od 4 000 Kč do 7 500 Kč a zákaz činnosti od jednoho měsíce do šesti měsíců. Je zřejmé, že správní orgán I. stupně uložil správní tresty na samých horních hranicích zákonného intervalu.

Odvolatel během jednoho dne ve velmi krátkém časovém rámci porušil několik ustanovení zák. č. 361/2000 Sb., čímž naplnil skutkové podstaty dvou přestupků. Jedná se tak o okolnost přitěžující [srov. § 40 písm. b) zák. č. 250/2016 Sb.]. Čas a místo spáchání přestupků jsou odvolateli rovněž kladeny k tíži, a to především v souvislosti s jeho bezohlednou jízdou. Odvolatel spáchal přestupky na pátečních komunikacích hlavního města Prahy v čase dopravní špičky a za velmi hustého provozu, což je patrné z pořízené videodokumentace (odvolací správní orgán koriguje tvrzení správního orgánu I. stupně, že se i díky stavebním pracím na pozemní komunikaci, resp. pozemních komunikacích vytváří dlouhé kolony vozidel, tak, že jej nepovažuje za relevantní, neboť z videodokumentace nevyplývá, že by na dotčených místech nějaké stavební práce probíhaly). Navíc, jak uvedl městský soud ve výše uvedeném rozsudku, hustý provoz a dopravní špička nepatří k nezbytným podmínkám jízdy po tramvajovém pásu. Odvolací správní orgán dodává, že polehčující okolností je skutečnost, že nedošlo k újmě na zdraví či majetku jiných osob či vzniku dopravní nehody. Jako přitěžující okolnost lze dále spatřovat ve formě zavinění, tj. že odvolatel spáchal přestupky v úmyslu nepřímém, což je závažnější forma, než kdyby je spáchal z nedbalosti. Odvolatel musel nepochybně vědět, že jel v obci bezohledně, což mělo za následek porušení zájmu společnosti na zachování plynulosti a bezpečnosti silničního provozu, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. K tomu lze také dodat, že aby potenciální řidič mohl získat řidičské oprávnění, musí znát mimo jiné své povinnosti, resp. musí být seznámen se zák. č. 361/2000 Sb. Zároveň s ohledem na právní princip „ignorantia legis non excusat“ (čili „neznalost zákona neomlouvá“) odvolatel musel být z důvodu titulu řidiče srozuměn s tím, že v případě jeho zastavení policií bude jeho jednání hodnoceno jako jednání přestupkové.

Odvolací správní orgán uvádí, že odvolatel je obecně známý orgánům veřejné moci svým dekadentním chováním (což lze mimo jiné dovodit po zhlédnutí videozáznamů na přiloženém kompaktním disku ve spisu či z vybraných veřejně přístupných portálů po zadání jeho jména a příjmení do příslušných vyhledávačů na internetu), tj. je si zcela plně vědom svého účelového protiprávního jednání. V souvislosti s tímto lze hodnotit jako přitěžující okolnost jednoznačně osobu odvolatele, který má v evidenční kartě řidiče přes 20 záznamů, což svědčí o jeho naprostém despektu k pravidlům silničního provozu. Aby se odvolatel ze svého chování dostatečně poučil, resp. aby se v budoucnu začal chovat ukázněně a v souladu s právními předpisy, bylo v souladu s výše a níže uvedenými skutečnostmi žádoucí vyměřit mu nejvýše možné správní tresty.

Uložení výše uvedených správních trestů není obecně způsobilé (ve standardních případech) způsobit „likvidační“ následky, tj. ohrozit existenci či důstojnost člověka. Je samozřejmé, že uložení těchto správních trestů je pro odvolatele nepřijemné, avšak takový účinek

je přirozenou vlastností jakéhokoli správního trestu. Nelze tudíž jinak, než důsledek svého jednání respektovat. Ze spisové dokumentace ani nevyplývá, že by uložené správní tresty byly pro odvolatele likvidační. Ze správního spisu neplyne, že by odvolatel byl pro tentýž skutek postižen např. v disciplinárním řízení.

Odvolatel s ohledem na svůj věk a datum uděleného řidičského oprávnění pro skupinu „B“ (dne 23. 10. 2006) je zkušeným řidičem, tj. s ohledem na svou praxi by měl dostatečně znát pravidla provozu na pozemních komunikacích. Jinými slovy, vzhledem ke svému věku si je odvolatel zcela jistě vědom svých práv a povinností týkajících se pravidel provozu na pozemních komunikacích, ostatně složil i zkoušky za účelem udělení řidičského oprávnění.

Odvolací správní orgán provedl formální změny. Předně změnil s ohledem na spisovně vyjadřování předložku „v“ na předložku „na“. Dále korigoval název právního předpisu zák. č. 250/2016 Sb., přičemž vypustil zavádějící část věty „...a v nepřítomnosti obviněného z přestupků podle ust. § 80 odst. 1 tohoto zákona,...“, neboť odvolatel u ústního jednání dne 26. 5. 2020 přítomen byl.

Odvolací správní orgán provedl také změnu spočívající v uvedení jiné dopravní značky, resp. dopravního zařízení, jež nebylo odvolatelem respektováno, přičemž touto změnou nedošlo ke změně právního hodnocení věci. Správní orgán I. stupně (odvolacímu správnímu orgánu z jemu neznámého důvodu) po zhlédnutí videozáznamu toliko chybně zaměnil dopravní zařízení č. Z 4e „Směrovací deska se šipkou doprava“ za dopravní značku č. C 4a „Příkazaný směr objíždění vpravo“.

Správní orgán I. stupně uložil správní trest zákazu činnosti „s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu“. Ve skutečnosti se však jedná o rozhodnutí, nikoliv o příkaz o uložení pokuty. Odvolací správní orgán tak opravil slovo „příkazu“ na slovo „rozhodnutí“.

Dále odvolací správní orgán vypustil ve výrokové části poslední větu v druhém odstavci na straně druhé napadeného rozhodnutí, neboť s nyní projednávaným případem nikterak nesouvisí. Správní orgán I. stupně se dopustil oněch chyb pravděpodobně využitím jakýchsi svých vzorů.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl odvolací správní orgán k závěru, že **postup správního orgánu I. stupně při vydávání napadeného rozhodnutí není stížen vadou, která by měla vliv na vydání daného rozhodnutí v řízení o přestupcích**. Z tohoto důvodu odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

P o u č e n í

Toto rozhodnutí je konečné. Podle § 91 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. se proti němu nelze dále odvolat.

V Praze dne 11. října 2023

Mgr. Stanislav Dvořák

ředitel

Odbor agend řidičů

Rozdělovník:

- 1) [REDACTED]
- 2) Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností,
Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4, ID datové schránky: 48ia97h
- 3) spis